

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Pignoribus & Hypothecis. Consilium CCCXLVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

Neque sufficit ad hanc rem, ad confirmandam cuiusque originem nominis seu cognominis identitas seu similitudo: sed ex rebus ipsis, hoc est nativitate probationes sumenda sunt, *l. ult. §. penult. D. Ad municipal. Decim. conf. 13. pro tenui un. 9. cum non infrequenter contingat, nullam omnino esse sanguinis coniunctionem inter eos, qui idem cognomen seu agnomen, vel gentilitium nomen habent, Celsus Hugo conf. 10. In causa nu. 3. Deinde ut præsupponatur ius agnationis aliquod ad Ioannem Rittersbach præfato Hermannio Rittersbach esse: inde tamen non sequitur, necessarium aut concludenter tale ius agnationis esse, ex quo ius successionis in feudo ex morte novissimi vasalli sine liberis mortui prætexi seu prætendi possit. Vt enim id possit, præter ius agnationis, hoc quoque probari deberet, quod hoc feudum aliquando habitum & possessum fuerit à quodam de nomine & familia Rittersbach, qui retrogradiendo & ascendente parentelam numerando, demonstrari posset, quod fuerit communis stipis, seu communis parens tam præfato Ioanni de Rittersbach quam huic Hermannio: ut à deficiente de descendente linea Ioannis per defectum prolis masculæ, transitus fieri posset ad alias personas à prædicto communi stipite descendentes; sive parente, sive acquiretore, sive tali huius feudi possessore, qui fuerit Hermannii sive avus, sive proavus, sive tritavus, aut ijs adhuc superior, *And. Barb. conf. 57. Excessus vol. 2. Hac enim sola ratione fundatur & sustinetur collateralis in feudis successio, d. §. his deficientibus, d. c. 1. De investit. in marit. facta.**

Ex defectu itaque probationum horum duorum, prostermitur & enervatur quicquid ex parte Hermannii profertur ad obtinendum hoc velut gentilitium feudum: præsertim quia hac in re quoque evidenter contra se habeat præsumptionem; cum ex eo quod Balthazar Speckhouvers ulterius possessor de feudo per Comitum Hermannum investitus sit, non ut de hæreditario aut paterno antiquo feudo; sed ut de novo, per reversionem ad ipsum ex morte Ioannis Rittersbach, ut habent literæ investituræ Ioannis; tum quod Hermannus superstitem habeat adhuc (ut proponitur) patrem, hominem senio propè confectum; qui nihil iuris ad hoc feudum prætendit, nec illud omisiturus præsumitur, si iure ad id contendere posset; cum toto gradu Hermannum filium suum præcedat & continuâ taciturnitate hoc feudum per Balthazarem Speckhouvers ex nova investitura Hermannii Comitum per triginta ferè continuos annos retineri & possideri passus est; & patiendo in effectum præsumitur refusasse hoc qualecumque suum præteritum ius, & sic se suamque potestatem exclusisse, *c. 1. de feud. non hab. propri. feud. c. 1. De vasallo decrep. atatis, c. 1. §. præterea Quibus mod. feud. amittatur, gloss. in verb. Consequentibus, in fine m. c. 1. An agnatus vel filius, l. ason d. conf. 136. nu. 6. & conf. 107. In præfati consulatione nu. 2. vol. 4.*

Denique etiam ex eo, quod satis apparet Ioannem Rittersbach hoc feudum iure novi feudi obtinuisse & possedisse immediate post mortem Gerardi de Nurfesroede; quem non constat eum Conf. Wamef. Tom. II.

iure agnationis contigisse, imò non contigisse, gentilitij seu familiæ nominis seu agnominis diversitas demonstrat. Facilis enim ex nominis, cognominis, seu agnominis diversitate, personarum diversitas, quàm ex similitudine vel identitate nominis, cognominis aut agnominis, identitas agnationis vel familiæ demonstratur, *argum. l. Si idem C. De codicill. variis, de Puteo in tract. de re milit. lib. 6. quæst. an ratione armorum procedi possit ad duellum nu. 7. * Vt enim gentilis vel agnatus quis sit, ex eodem nomine esse oportet, ut inquit Feltus, lib. 7. de verb. signific. & ante eum Cicero, in Topicis ad Trebatium: quamvis non semper, qui ex eodem nomine sunt, ejusdem gentis quoque sint d. lult. §. præterea Ad municipal.*

Cum igitur nullus color iustitiæ, vel juris sit, tam his fratribus Balthazaris Speckhouvers quàm Hermannio Rittersbach ad impediendam investituram & traditionem possessionis huius feudi, quam Serenissimus princeps Elector Balthazari Weyms fieri præcepit, & petitio eiusdem Balthazaris Weyms optimo iure nitatur, tam ex causâ efficiente, quam materiali; quia scilicet fundatur in auctoritate & potestate ejus, cui concedere potuit; & de re, quæ in ejus manu & potestate fuit; hoc est de feudo novo, noviter iterum concessio: exstimamus partes Amplissimorum DD. qui de causâ judicare debent, esse, ut Balthazarem Weyms alijs concurrentibus præferant in concedenda investitura, & traditione possessionis feudi controversi.

De Pignoribus & Hypothecis.

S V M M A R I U M.

Prælationis jus habet Ecclesia in bonis sui clerici

1. Pignoris taciti ius habet reipublica in bonis sui debitorum.
2. Pignoris taciti ius habet pupillus & minor in bonis tutoris & curatoris.
3. Prælationis ius habet reipublica.
4. l. pen. §. ult. De privileg. credit. explicata; Ecclesia reipublica privilegia habet.
5. Ecclesia creditrix clerici præfertur alijs eius creditoribus.

CONSILIVM CCCXLVIII.

ANONICVS quidam Ecclesiæ Cathedralis fuit constitutus receptor bonorum ad Capitulum & fabricam dictæ cathedralis Ecclesiæ pertinentium: is moritur, relicto majore ære alieno quàm suo; eoque mortuo contentio est inter creditores dicti Canonici, quibus Ecclesia præferri vult: Quæritur, num rectè id contendat Ecclesia?

Et paucis respondendo dicimus, quod Ecclesia non habeat tacitum pignus in bonis sui debitoris ex chirographario debito: * cum id competat tantum fisco, & Reipublicæ Romanæ: excepto uno, ut inquit Baldus, in l. ult. n. 9. vers. ulterius quæro C. De sacros. Eccles. casu, quo scilicet emphyteuticam rem emphyteuticam Ecclesiæ deteriore facit, *l. Simile Ad municipal. l. Aufertur §. fiscus De iure fisci.*

Nec ad rem facit, quod Ecclesia utatur iure pupilli, ac iure minoris; * & quod his privilegium

gium taciti pignoris in bonis tutoris detur, & *seine in suis aut. de non alienan. ant. permus. eccles. reb. nam* alio loco est tutor vel curator debitor; alio is, qui simpliciter debitor est pupilli vel minoris: quia cum illi non nudi mandatarii vel negotiorum gestores sint, sed administrationem à lege vel iudice decretam habeant, eamque universalem, merito respectu illius, ius taciti pignoris conceditur: non item respectu illius, qui ex alia causa pupillo, vel tutori debitor est. Vnde est, quod in bonis curatoris non minori, sed bonis aut ad aliam causam dati, creditoribus non detur hoc privilegium, *l. idem §. 1. De privileg. credit.* Proinde cum hic Canonicus non fuerit Ecclesie oeconomus aut administrator, sed tantum vel redemptor fructuum, vel locator suarum operarum, vel mandatarius, sit, ut ex debito inde contracto, non possit privilegium taciti pignoris constitui; ut nec constituitur in debitore Reipublice, *l. 2. C. de iure Reipub. lib. 11.* Ita ut hac in parte par sit privilegium Ecclesie, pupilli, & Reipublice in vulgari debitore.

An verò saltem privilegium praelationis dictae Ecclesie concedendum vel negandum sit, non perinde expeditum videtur: ob id, quod plerique negent. * Sed quoniam lex aperta est, in *l. penult. §. ult. De privileg. credit.* quae habet, quod respectu publica creditrix omnibus chirographariis creditoribus praefertur, † verius est, idem quoque Ecclesie creditrici attribuendum esse: cum in plerisqueque omnibus juris articulis respublica & Ecclesia paribus passibus ambulent; & à republica recte ducatur argumentum ad Ecclesiam, *l. fin. C. de sacros. eccles. & ibi DD.* † Et quamvis plerique & inter eos Bartolus, in *d. §. ult. id quod de republica creditrice responsum est, in d. l. penult. §. ult.* ad rempublicam Romanam referant & restringant: communis tamen receptum est, ad quamcumque rempublicam pertinere: cum generaliter omnis respublica pro pupilla accipiat, *l. Rempublicam C. de iure reipub. lib. 11.* & privilegij adjuvetur. Eoque sensu dictum I. C. responsum accipit Accursius, & alibi eam sententiam communem esse testatur Fulgosius, in *d. l. penult. §. ult.* Atque ita verum est, quod dicta Cathedralis Ecclesia in bonis huius sui debitoris praelationem habeat inter alios non privilegiatos nec hypothecarios creditores. Quod in proposito ob id certius dici potest, ex eo, quod hic debitor suae propriae Ecclesie debitor sit. Nam ex sententia Innocentij, & Ioannis Andreae, tradit Panormitanus, *in c. Etiam te in fin. De qualis ordinand.* quod si quis contraxerit cum Presbytero alicujus Ecclesie, ita quod idem ejusdem Ecclesie debitor sit, non concurret cum Ecclesia, sed praefertur illi Ecclesia; quae id quod ei debet proprius clericus, ex bonis antea deducet quam reliquis debitoribus solvetur. Exemplo peculij, in quo domini conditio prior, creditorum posterior est, *l. Sed etsi §. peculium D. de peculio.* Quod enim clerici habent velut ex dispensatione, & ut concessum peculium habent, *extra De peculio Clericor. c. Cum in officijs De testam.* quod ob id non condito ex permisso testamento apud Ecclesiam manet: sic ut alij creditores iustam querelae ra-

tionem non habeant, si ad residuum dumtaxat admittantur tunc cum ignorante Ecclesia seu eius Praelato alij creditores in creditum cum hoc presbytero iverunt. Qui tamen cum Ecclesia concurrerent, & Ecclesiam ad tributum recte cogerent, si sciente Ecclesia eorum credita essent contraria.

De Pignoribus & Hypoth.

SVMMARIVM.

Ius Praelationis causa pia Scholarium.

1. Scholarium pauperum causa pia est ac doti aequiparatur.
2. Scholares pauperes habent privilegium praelationis inter creditores sicut dos.
3. Dotale pecunia an sit quae ad dotem destinata.
4. Depositum privilegiatum non est enim ex eo percipiunt usurae.
5. Tutela non tantum pupillorum sed etiam Collegiorum est.

CONSILIUM CCCXLIX.

IN contentione, quae est in lite, quae coram Magistratu Antverpiensi agitur, inter Dominicellas Claram, Catharinam, & Iacqueliam Lopez Aërices; & Collegium pauperum studientium scholarium Sabaudense Opponens, super iure praelationis in concursu creditorum ad bona quondam Michaelis Turlant, qui insolvens mortuus est; iustior est partis Opponentis oppositio, & contraria praelationis assertio, quam Agentium intentio. † Etenim communi fere Doctorum traditione receptum est, quod causa scholarium, seu studij, non tantum pia reputetur, & privilegij piarum causarum gaudeat, *And. Tiraquelli in tract. de pia causa in praefat. verb. item relictum causa studij, Horat. Lucius in tract. de privileg. scholar.* verum etiam doti seu causae dotis exaequetur; eademque, quae dos, in iure privilegia habeat: propter commoda, quae non minora ad Rempublicam, quam ex dote proveniunt, quod à Bartolo primum annotatum, in *l. 1. in fine D. Solutio maritum.* omnes uno ore probant, *Angel. in d. l. 1. nu. 1. Iason nu. 45. Ripa nu. 19. Socin. nu. 277. Decius in l. ult. C. de edendo nu. 19. & quos novissime recenset Horat. Lucius in d. tract. c. 3.* † ideoque inde inferunt, quod ut causa dotis habet privilegium praelationis, quo mulier pro repetenda & consequenda sua dote praefertur omnibus creditoribus, etiam tempore prioribus, ac tacitam hypothecam habentibus; *l. Affidum C. Qui potior in pig.* ita quoque creditum, quod ex causa studij, seu ob studium, pro alendis scilicet Professores vel scholaribus petitur, praeferi debeat quibuscumque alijs creditis, etiam tempore prioribus, *Angel. Iason & alij in d. l. 1.* Quod idcirco nominatim inter privilegia scholarium retulerunt Petrus Rebuffus, *de privil. scholar. privileg. 82. & seq. & Horatius Lucius, d. cap. 3.* Et quidem idem Rebuffus, *d. privil. 82.* exemplum ad hanc causam accommodatissimum protulit de mercatore fallito, in cuius distractione bonorum, retulit ex Iudicis sententia prius solum fuisse scholaribus, quam alijs creditoribus mercatoribus. Ex qua ratione communiter omnes quoque tribuunt